

ใบความรู้
เรื่อง ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
รายวิชาภาษาไทย รหัส ท๒๒๑๐๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาษาบาลี – สันสกฤต

คือ ภาษาตระกูลวิภัตติปัจจัย จึงมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก ภาษาบาลีเข้ามาทางศาสนาพุทธ ส่วนภาษาสันสกฤตเข้ามาทางศาสนาพราหมณ์และวรรณคดีรามายณะ

หลักการสังเกตคำที่มาจากภาษาบาลี – สันสกฤต

ภาษาบาลี	ภาษาสันสกฤต
๑. สระมี ๘ ตัว คือ อะ อา อิ อี อุ ู เอ โอ	๑. สระมี ๑๔ ตัว เพิ่มจากบาลี ๖ ตัว คือ ฤ ฤ ฤ ฤ ใ เอ
๒. พยัญชนะมี ๓๓ ตัว คือ	๒. พยัญชนะมี ๓๕ ตัว เพิ่มจากบาลี ๒ ตัว คือ ศ ช
๓. มีตัวสะกดตัวตามที่แน่นอน เช่น กัญญา จักขุ ปจฉา	๓. มีตัวสะกดตัวตามไม่แน่นอน เช่น กันยา จักขุ ปจฉา
๔. นิยมใช้พยัญชนะ ตัว ห	๔. นิยมใช้พยัญชนะ ตัว ท
เช่น กีฬา จุฬา ครุฬ	เช่น กรีทา จุทา ครุฑ
๕. นิยมใช้คำว่า “ริ” เช่น ภริยา จริยา อัจฉริยะ	๕. นิยมใช้ตัว “รร” เช่น ภรรยา จรรยา อัศจรรย์
๖. นิยมใช้ ฌ นำหน้าวรรณ ฐะ และ ห เช่น มณฑล กัณหา	๖. นิยมใช้คำว่า “เคราะห์” เช่น วิเคราะห์ สังเคราะห์ อนุเคราะห์

ภาษาเขมร

คือ ภาษาคำโดด จัดอยู่ในตระกูลมอญ-เขมร เข้ามาสู่ประเทศไทยโดยทางการค้าและวัฒนธรรม คำส่วนใหญ่มักพบในวรรณคดีและคำราชาศัพท์

หลักการสังเกตคำที่มาจากภาษาเขมร

๑. ส่วนใหญ่สะกดด้วยพยัญชนะตัว จ ญ ร ล

เช่น เสด็จ บำเพ็ญ กำจร ถก เป็นต้น

๒. มักเป็นคำควบกล้ำ

เช่น ไกร ชลิ่ง ปรง เป็นต้น

๓. มักใช้ บัง บั่น บำ นำหน้าคำที่มีสองพยางค์

เช่น บัง บังคับ บังคม บังเหียน บังเกิด บังคล บังอาจ

บั่น บั่นไต่ บั่นโดย บั่นเดิน บั่นดาล บั่นลือ

บำ บำเพ็ญ บำบัด บำเหน็จ บำบวง

๔. นิยมใช้อักษรนำ

เช่น สนุก สนาน เสด็จ ถนน เฉลียว เป็นต้น

๕. คำเขมรส่วนมากใช้เป็นราชาศัพท์

เช่น ขนง ขนอง ขนย เสวย บรรทม เสด็จ โปรด เป็นต้น

๖. มักแผลงคำได้

เช่น ข แผลงเป็น กระ เช่น ขดาน เป็น กระดาน

ขจอก เป็น กระจอก

ผ แผลงเป็น ประ เช่น ผสม เป็น ประสม

ผจัญ เป็น ประจัญ

ประ แผลงเป็น บรร เช่น ประทม เป็น บรรทม

ประจุ เป็น บรรจุ